

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Dalsgaard): Med Hensyn til Udvalgets Stilling til Lovforslaget i Almindelighed skal jeg henvise til de Bemærkninger, der desangaaende er fremsatte i Betænkningen. Jeg skal derfor ved denne Lejlighed nøjes med at sige et Par Ord om de Ændringsforslag, der er stillede enten af Udvalget eller af Flertallet. Jeg skal først omtale de Ændringsforslag, der er stillede af hele Udvalget. Ændringsforslag Nr. 11 til § 3 gaar ud paa at gøre de samme Pengeafgifter, som nu kan afløses efter den gamle Lov, afløselige ogsaa efter den nye Lov. Man finder det nemlig urigtigt i den nye Lov at gøre Indskrænkningen enten i Omfanget eller i Arten af de Afgifter, som kan afløses efter Loven af 20. Marts dette Aar. Man mener, at det i saa Henseende bør have sit Forblivende ved, hvad denne Lov bestemmer, at der i alt Fald ikke bør foretages Tilbageskridt fra den. Ændringsforslag Nr. 3 til § 4 er en Følge af Ændringsforslag Nr. 1. Ændringsforslag Nr. 4 til § 5 er kun en Tydeliggørelse af, hvad der formentlig har været Meningen med den omhandlede Bestemmelse, nemlig at de til Afløsningen fornødne Prioritetslaan maa ikke optages med en større Sum end den, som Afløsningssummen i det enkelte Tilfælde lyder paa. Det har utvivlsomt været Meningen fra først af, at saaledes skulde det forstaaes, men Udvalget finder, at det bliver tydeligere udtrykt, naar den Ændring, der er stillet, og som jeg nu omtalte, bliver vedtaget. Ændringsforslag Nr. 5 til § 6 er rent redaktionelt og er ogsaa en Følge af Ændringsforslag Nr. 1. Ændringsforslag Nr. 6 til § 6 gaar ud paa, at den af Folketinget indsatte Bestemmelse om Ændring af visse eventuelle Færdselsrettigheder, naar Arvefæsteafgiften er afløst, skal udgaa af Lovforslaget. Dette Forhold er nemlig ikke berørt i den gældende Lov, og det er et Forhold af en helt anden Art end Arvefæsteafgiften, et Forhold, som det kan være ret vanskeligt at lovgive om, og som man derfor allerede paa Grund af manglende Tid vistnok bør lade ligge ved denne Lejlighed. Men dertil kommer ogsaa, at det kun vilde gælde en Del af de Færdselsrettigheder, der kan hvile paa de forskellige

Ejendomme, at de vilde blive ophævet, selv om Ændringsforslaget blev vedtaget, og det er heller ikke sikkert, at man her, naar denne Sag en Gang kommer til Behandling, hvad den forhaabentlig gør inden ret længe, vil nøjes med en Ændring af disse Rettigheder som den, der er vedtaget af det høje Folketing. Af alle disse Grunde foreslaar Udvalget, at denne Bestemmelse skal udgaa, men Flertallet finder, som der er gjort opmærksom paa i Betænkningen, at det vilde være meget ønskeligt, om man kunde faa disse Færdselsrettigheder og andre Rettigheder af lignende Art afskaffet. Flertallet kan derfor ganske tiltræde den Opfordring, der i Folketingsudvalgets Betænkning over den foreliggende Sag af et Flertal er rettet til den højtærede Landbrugsminister om snarest muligt at gøre denne Sag til Genstand for nøje Overvejelse og Undersøgelse og fremsætte Forslag til Revision og til Afskaffelse af alle disse gamle Rettigheder, og denne Opfordring, som Flertallet har fremsat i Betænkningen til den højtærede Landbrugsminister, gentager jeg her paa Flertallets Vegne.

Ændringsforslag Nr. 9 til § 8 er en Følge af, at vi foreslaar Afløsning af Pengeafgifter indsat i Lovforslaget, medens Pengeafgifter ikke er medtagne i dette, og det maa da ogsaa være forbudt at paalægge saadanne Pengeafgifter igen, ligesom det efter Lovforslaget er forbudt igen at paalægge Afgifter i Korn eller Varer. Endelig foreslaar Udvalget i Ændringsforslag Nr. 12 en anden Titel til Lovforslaget. Da Penge paa ny maa tages med under Afløsningen, maa Lovforslagets Titel jo passe til denne Forandring af Teksten; den kan altsaa ikke længere være: "Forslag til Lov om Afløsning af Grundbyrder i Korn eller andre Varer", den maa jo rumme alle de Tilfælde, der falder ind under Lovforslaget, hvorfor vi foreslaar Titelen ændret til: "Forslag til Lov om Afløsning af Grundbyrder", og Titelen omfatter da lige saavel Penge som Korn og andre Varer. Endelig skal jeg sige et Par Ord om de to Ændringsforslag, der er stillede af Flertallet, først Nr. 2 til § 3. Det er nærmest en Tydeliggørelse af det tilsvarende Stykke i Paragraffen, men der er dog den Realitet deri, at i de Tilfælde, hvor Afgiften er omsat til en Afløsningssum, som skal forrentes, skal Renten svares halvaarlig, overensstemmende med de almindelige Forrentningsvilkår, ligesom det bestemmes, at Yderen, hvis han har forlangt en Frist med Betalingen i en Frist, som kan forlanges paa indtil 2 Aar efter den nye § 3 —,